બનામે જહાંદાર જાંઆફરીં

ભૂલ ભુલઇયાં.

નામના

મુનશી મેહેદી હસન "અહેસન"ના પાસે

ખાસ લખાવેલા નાટકના ગાયનો તથા ટુંકસાર.

પ્રકાશક

માણેકજી જીવણજી માસ્ટર

માલિક, નવી આલ્ફ્રેડ નાટક મંડળી

માસ્ટર થીએટર, ઘીકાંટા; અમદાવાદ.

નાં૦ ૩૧, ઇ. વુડ હાઉસ રોડ, કોલાબા—મુંબઇ.

જે ચોપડી ઉપર મા. જી માસ્ટરની સહીનો રબ્બર

સ્ટૅમ્પ ન મારેલો હોય તે ચોપડી ચોરીની અથવા

કોઇ બીજે જ ઠેકાણે છપાયલી તેમ જ

ગોટાળાવાળી સમજવી.

આવૃતી ચોથી] પ્રત ૨૦૦૦ [સને ૧૯૨૩.

" ધી જૈન એડવોકેટ " પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમા

શાહ ચિમનલાલ ગોકળદાસે છાપી.

જેસિંગભાઇની વાડી. ઘીકાંટા; અમદાવાદ.

મુલ્ય ચાર આના

આ ચોપડીનો કોપીરાઇટ તથા એ માહેલો ખેલ ભજી બતાવવાના, ગાયણો છપાવવાના સર્વે હક **નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળીના માલેકે** પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે. જો કોઇ પણ આસામી અથવા કુંપની એ હકોનો ભંગ કરશે અને ખેલ ભજી બતાવશે કે ગાયનો છાપશે તો તેના પર તેને જોખમે અને હિસાબે કાયદેસર પગલાં ભરવામાં આવશે.

આ ચોપડી સને ૧૮૪૭ તથા ૧૮૬૭ના આકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

આ લખાણથી મુંબઇ તેમજ દેશાવરના હીંદુસ્થાનનાં દરેક ભાગના નાટક કંપનીના માલેકોને, નાટક તથા ગાયનોની ચોપડીઓ છાપનાર તથા પ્રગટ કરનારાઓને તથા જાહેર પ્રજાને ચેતવણી આપવામાં આવે છે કે હમારો **"ભુલ-ભુલઇયાં"** નામનો ખેલ તમામ જુબાની તેમજ ગાયન સુધાં હીંદુસ્તાનમાં લાગુ પડતા કાયદાઓ પ્રમાણે રેજીસ્ટર કીધો છે અને એ ખેલના લખાણ તથા ગાયણો છાપવા તથા પ્રગટ કરવાનો તેમજ ભજી બતાવવાનો એકલો હક નવે નામે ઉભી થયલી નવી આલફ્રેટ કંપનીના માલેકને હસ્તક સ્વાધીન છે અને કોઇપણ ધણી ઉપલા ખેલના ગાયનો અથવા લખાણની ચોપડીઓ છપાવશે યા પ્રગટ કરશે યા એ ખેલનો વધુ ઓછો ભાગ પોતાના કોઇપણ ખેલમાં આમેજ કરશે યા ખેલ આખો યા થોડે ભાગે કંપનીની લેખીત રજા શીવાય જાહેરમાં કે ખાનગીમાં ભજી બતાવશે તો તે સખશ મજકુર નવી આલફ્રેડ કંપનીના માલેકને નુકશાની ભરી આપવાને પાત્ર થશે એટલુંજ નહી પણ મજકુર માલેકો એવા સખશને કોર્ટના "ઈજંકશન" અથવા મનાઇ હુકમની રૂએ તેમને કંપનીના હકનો ભંગ કરતા અટકાવશે. કંપનીના આગલા ખેલેના બાબમાં ચોક્કસ સબબોસર જે નાખતી કરવામાં આવી છે તે ઉપરથી કોઇપણ સાહેબોએ ભુલાવો ખાઇને મજકુર કંપનીના હકોનું વધારે ભંગાણ કરવું નહી.

લી૦ માણેકજી જીવણજી માસ્તર,

માલેક

નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળી.

બનામે ખુદા.

ન્યુ આલફ્રેડ નાટક મંડળી.

ભૂલભુલૈયાં નાટકનો ટુંક સાર.

અંક પહેલો.

સીન પહેલો—ડ્રોપ સીન ઉચ્ચારતાં શાહજાદી દીલારા, કે જેણી તારતરીના નવાબ જમીનને ખરાં જીગરથી ચાહતી હતી. તેણી નજરે પડે છે. તેટલામાં તેણીનો બાપ નવાબ જાફર દાખલ થઇ ખબર આપે છે કે બોખારાનો સુલતાન કે જેની સાથે તેણીએ પરણવા ના પાડી છે તેણે લડાઇ માટે અને દીલારાને પકડી જવા માટે એક ફોજ મોકલી છે જાફર તેણીને દીલાસો આપતાં ધીરજ આપે છે કે તે છેવટ સુધી તે પોતાનાં બગદાદનાં રાજ્યનું રક્ષણ કરીને પોતાની બહેન કે જેણી બોખારાના નવાબને ચહાતી નથી તેના હાથમાં જવા દેશે નહીં.

સીન બીજો—બોખારાના સુલતાનના લશ્કરનું નજરે પડવું. તેઓના સીપાહ સાલારનું દીલારાને પકડી જવા માટે લશ્કરને ઉશ્કેરવું લડાઇમાં હારી જતાં જાફર અને દીલારા દુશ્મનોના હાથમાં પકડાવા કરતાં છુપે વેષે નાશી જતાં નજરે પડે છે.

સીન ત્રીજો—જાફર અને દીલારા પોતાનાં કમનસીબ માટે વીલાપ કરતાં આગગાડી મારફતે નાશી જવાની તૈયારી કરે છે.

સીન ચોથો—આગગાડી સીગનલ નહી મલવાથી રસ્તામાં થોભે છે. જાફર અને દીલારા તેમાં નાશી જતાં નજરે પડે છે. જયાં યુરોપીઅન ગાર્ડની દેશીઓ તરફ ઉદ્ધત વર્તણુંક માટે રમુજી ખટપટ ચાલે છે.

સીન પાંચમો—તોફાની ઋતુ અને ભારે વરસાદમાં રેલવે પુલનું તુટી પડવું. આગગાડી કે જેમાં જાફર અને દીલારા નાશી જતાં હતાં તેનું ભાંગેલા પુલ ઉપરથી નદીમાં તુટી પડવું.

—ડ્રોપ સીન.—

અંક બીજો.

સીન પહેલો—શમ્સ નામના એક બહાદુર લડવૈયાએ જાફરને નદીમાં ડુબી જતાં બચાવી લઈ પોતાને મકાને લાવવું. ત્યાં પોતાની બહેન દીલારા કે જેણીને તે ડુબી ગયલી ધારે છે તેને માટે વીલાપ કરવો, તેટલાં શમ્સે આવીને દીલાસો આપવો. જાફરનું તારતરી દેશ તરફ રવાના થવા માંગવું અને જવું. પાછળથી શમ્સનું પણ જાફરને ખાતર તારતરી દેશ તરફ રવાના થવું જો કે શમ્સને અને તારતરી દેશને અતી મોટી દુશ્મનાઈ છે કારણ કે એકવાર શમ્સે તે દેશને તારાજ કર્યો હતો.

સીન બીજો—તારતર દેશના એક રહીશે દીલારાને નદીમાં ડુબી જતા બચાવીને પોતાના મકાને લાવીને રાખવું. ત્યાં તેણીનું પણ પોતાના ભાઇને નદીમાં ડુબી ગયલો ધારીને વીલાપ કરવું. પોતાના જીવ બચાવનાર તરફથી તેણીનું જાણવું કે તેણી પોતાના આશક નવાબ જમીલના દેશમાં છે જેથી તેણીનું ખુશી થવું. અને મરદનાં વેશમાં હકીમ તરીકે નવાબનાં મહેલમાં દાખલ થવા માટે ઘેરથી નીકળવું.

સીન ત્રીજો—નવાબ જમીલના એક ખીદમતગાર અબદુલ કરીમનું મકાન અબદુલ કરીમની વફાદાર નામની ધણીઆણી જેણી અબદુલ કરીમને ચહાતી નથી તેણીની પોતાના યારની સાથે નાશી જવાની તદબીર કરવી. તેટલામાં અબદુલ કરીમનું આવી પહોંચવું અને બંનેનો ભારે ગભરાટ. અબદુલ કરીમનો પોતાની ધણીઆણીની વફાદારી ભરી ચાલચલણ અને પતીવ્રતાપણાં માટે ભારે એતેકાદ રાખવો. વફાદારે પોતાના યારને છુપાવી અબદુલ કરીમને બનાવીને યારને નસાડી મુકવો.

સીન ચોથો—નવાબ જમીલનું જમીલાએ પોતાને નાકબુલ કરવાથી અતી બેચેન થવું. જેથી ગમ વીસરાવવા એક જલસો થાય છે તેથી પણ કાયર થઇ નવાબનું ચાલી જવું અને એક દરબારીના હુકમથી અબદુલ કરીમનું ઝફર (કે જે હકીમના છુપા વેષે દીલારા પોતે છે) તેને નવાબ માટે બોલાવવા જવું.

સીન પાંચમો—દીલારાનું પોતાના ભાઇને મલતાજ મરદના વેશમાં જ.ફર નામના હકીમના નામ હેઠળ નજરે પડવું અને ત્યાં અબદુલ કરીમનું નવાબ માટે તેને બોલાવવા આવવું જ્યાં તેઓ વચ્ચે કેટલીક વાતચિત થવા બાદ તેણીને હકીમ તરીકે નવાબના મહેલમાં બોલાવી જવું.

સીન છઠો—નવાબ જમીલનું જમીલા નામની એક માશુકની બેપરવાઇ માટે વાલાપ કરવો. એટલામાં અબદુલ કરીમનું જ.ફરને લઇને હાજર થવું નવાબનું કોઇના અવાજથી ચોકવું અને જ.ફરનું છુપાઈ જવું અબદુલ કરીમથી જમીલા માટે કાંઇક અપશબ્દ બોલવાથી નવાબે મારીને કાઢી મુકવું. ત્યાર બાદ જ.ફરનું દાખલ થઇ નવાબ જમીલની તેની તરફ અતી ઠંડાપણું છતાં તેનુ દીલ જીતી તેના દોસ્ત બનવું.

સીન સાતમો—એક ઢોંગી અને ઠગારા જોગીનું દેખાવું. ત્યાં આપણા જુના દોસ્ત અબદુલ કરીમનું આવીને પોતાના નવાબ તેનાથી કંટલાઈ જઇ કદી પણ ન બોલાવે. એવી રીતનાં તાવીજનું માંગવું. એટલામાં જોગીના એક સાથીદારે આવીને એક સ્ત્રીના આવવાની ખબર કરતાં જોગીનુ અબદુલ કરીમને ઉતાવળીમાં બહાનાં કાઢી રવાના કરવું. પણ અબદુલ કરીમને વહેમ પડતાં છુપાઇને દેખાવ જોવો અને કોઇજ નહી પણ પોતાની સ્ત્રી વફાદારને ઓળખવું અને તેણીનું પોતાના યાર સાથે નાશી જવાની અને અબદુલ કરીમને વાંદરો બનાવી દેવાની જોગીને અરજ કરવી. ત્યાં જોગી તથા લફાદાર બંનેને ફજેત કરી ખાસડાંનો માર મારવો.

—ડ્રોપ સીન—

અંક ત્રીજો

સીન પહેલો—પોતાના બાદશાહી મકાનમાં જમીલાનું સાહેલીઓ સાથ નજર પડવું. ત્યાં ઝફરે (મરદના વેષમાં દીલારા) નવાબ જમીલના એલચી તરીકે આવીને જમીલાના હાથની માંગણી કરવી અને જમીલાએ તે નાકબુલ કરવી. પણ જમીલાનું ખુદ જ.ફર (મરદના વેષમાં દીલારા) ઉપર આશક થવું. જ.ફરનું ચાલી જવું અને જમીલાનુ તેની ઉપર કોઇક બહાને પોતાની વીંટી પોતાની દાશી મારફતે યાદગીરી તરીકે મોકલવી.

સીન બીજો—જફર (દીલારા)ને જમીલાની દાશીએ આવીને વીંટીનું આપી જવું. જફર (દીલારા)નું જમીલા તેની ઉપર આશક થઈ છે એમ ઝટ સમજી જવું.

સીન ત્રીજો—આપણા પુરાણા દોસ્ત અબદુલકરીમનું બેવફા "વફાદાર" થી તલાક લઇને આવવું, અને એક નવી ચીકાસદાર માશુક શોધી કાઢી છે એમ સમજી ખુશ થવું. જોકે તેનું એમ સમજવું છે કે જેણી જમીલાની બહેન હસીના છે પણ તેણી ખ રીતે તો જમીલાની દાસી ઐયારા છે અબદુલકરીમ તેણીને ફાંદામા લેવા પોતાને એક રફીક-ઉદ-દીન નામનો એક ઉમરાવ બતાવે છે. બન્ને પોત પોતાના મનમાં એક બીજાને ઠગે છે એમ સમજી ખુશ થાય છે. અને રાતના બાર વાગે નાશી જઈ બીજે ગામ જઇ લગન કરવાનુ નક્કી કરે છે.

સીન ચોથો—આગમજથી કરેલી ગોઠવણ મુજબ અબદુલ કરીમનું નીસરણી સાથે ઐયારાને નસાડી લઇ જવા પાછલે બારણે આવવું. જ્યાં ચારોએ તેન લુટવાની કોશેશ કરવા અને ગરબડ થતાં પોલીસનું આવી પુગવું અને જમાદારની ગફલતીથી ખરા ચોરનું નાશી છુટવુ અને અબદુલકરીમનું ચોર બદલ પકડાઇ જ થવું અને સીપાઇઓનું તેને ચોકી ઉપર લઇ જવું. ત્યાર બાદ ખરા ચોરનું આવી પુગવું અને ઐયારાનું તેને રફીક-ઉદ-દીન (અબદુલકરીમ) સમજી તેની સાથે નાશી જવું. એટલામાં અબદુલકરીમનું ચોકી પરથી દગાઇથી છુટી આવવું અને હસીના (ખરી રીતે ઐયારા)ને બોલાવવા જતાં ઘરમાંથી બીજાઓનું જાગી ઉઠતાં તેને માલુમ પડવું કે ઐયારા તો ક્યારનો નાશી ગઇ છે.

સીન પાંચમો—દીલારાનો બાપ જાફર તારતરીમાં આવી પુગ્યા પછી પારકા દેશમાં પોતાની તંગદસ્ત હાલત માટે અફસોસ કરે છે તેટલામાં શખ્શ આવીને તેને મદદ કરે છે અને પાછો મલવા કહી ચાલી જાય છે.

સીન છઠો—નવાબ જમીલના માણસો શખ્શ તેઓના મુલકમાં આવ્યો છે એમ ખબર મળવાથી તેને કેદ કરવા જાય છે.

સીન સાતમો—જમીલાના મહેલ આગળ એક અમીર કે જેનો હાથ જમીલાએ સ્વીકારવા ના પાડી હતી ને જમીલા કોઇ જફર નામના એક જવાન ઉપર આશક પડી છે એમ ખબર મલવાથી તેની ઉપર વેર લેવા માટે તેની રાહ જોય છે. એટલામાં જફર (દીલારા)

આવી પુગે છે અને અમીર તેને ઘરમાં દાખલ થતાં અટકાવી તકરાર થતાં શમ્સ જાફરને જાફર સમજી મદદે આવી પુગે છે. (અહીંઆં જણાવવાની ખાસ જરૂર છે કે જાફર અને દીલારાનો દેખાવ બીલકુલ મળતો હતો અને દીલારાએ મરદનો વેષ લેવાથી બંન્ને ભાઇ બહેનો જરા પણ ઓળખાતાં ન હતાં.) પણ તેટલામાં નવાબ જમીલના સીપાઇઓ શમ્સને કેદ કરે છે. શમ્સ જાફર ઉર્ફે દીલારાને જાફર સમજી પોતાના ઠાપેલી મદદ પાછી માંગે છે પણ જાફરે તે સઘળી વાતોનો ઇનકાર કરવાથી ફીટકાર નાખી ચાલી જાય છે અમીર પોડા પતી એમ સમજી ખુશ થાય છે તેટલામાં ખરેખરા જાફરને આવતાં જોઇ હેરત થાય છે. કે જતાં સાથે પાછો કેમ આવ્યો અમાર જાફર પાસેથી એવું વચન લેવા જાય છે કે તે કદી જમીલાના મહેલમાં દાખલ ન થશે કે તરતજ જમીલા આવીને અમીરને કાઢી મુકે છે અને જાફરને જાફર સમજી કાજીને ત્યાં લગન કરવા લઇ જાય છે.

સીન આઠમો—ચોરના સાથે નાશી ગયલી ઐયારા ચોરના કંગાલ ઘરને જોઇ અજાયબ થાય છે કે રફીક—ઉદ—દીન જેવા મોટા માણસ આવા ઘરમાં કેમ હેતો હશે ? ચોર દાખલ થતો ઐયારા તે અજાણ્યો સમજી સવાલ કરે ખરો ખુલાસો થાય છે. ચોર ઐયારા સાથે પરણવાની માંગણી કરતાં તેણી તુચ્છકારો કાઢે છે જેથી ચોર તેણીને ધમકી આપી ચાલી જાય છે અને ઐયારા પોતાના કાપેલાં કામે તરફ પસ્તાય છે.

સીન નવમો—જમીલાના મહેલમાં જાફર જમીલાએ તેની સાથે વગર પીછાણે એકદમ લગન કેમ કર્યાં તે બાબદ અંદેશો કરે છે અને પોતાના નસીબ ઉપર ખુશ થાય છે એટલામાં જમીલા આવી તેને હજી પણ જાફર સમજી પહેલી મુલાકાત વીશે સવાલ કરતાં બેખબર જાફર ગભરાઇ જાય છે અને કોઇ બહાનું કાઢી બહાર ચાલી જાય છે.

સીન દશમો—ઐયારાને હસીના સમજીને અને તેના નાશી જવા માટે અહેસાન કરતો અબદુલ કરીમ જંગલમાં રખડે છે એટલામાં કોઇનો મદદ માંગવાનો સાદ નજદીક આવતો સમજી તે ઝાડ ઉપર ચઢી જાય છે. ચોર ઐયારાને લઇ આવી લગનની માંગણી કરે છે. જેનો તેણી ઇનકાર કરતાં તેણીને મારી નાખવા ચોર તૈયાર થાય છે. તેટલાં અબદુલ કરીમ ઝાડ ઉપરથી ઉતરી આવી તેણીને બચાવી લે છે.

—ડ્રૉપ સીન.—

અંક ચોથો.

સીન પહેલો—પોતાના દરબાર રૂમમાં નવાબ જમીલ જફર (દીલારા)ને મોઢેથી તેનો જમીલા સાથની મુલાકાતનો અહેવાલ સમજે છે. એટલામાં સીપાઇઓ શમ્સને કેદી અવસ્થામાં લાવે છે. જફર (દીલારા)ની અરજ ઉપરથી નવાબ શમ્સને છોડી મુકે છે. શમ્સ જતાં જતાં નવાબને જફર માટે ચેતાવે છે કે તે બદમાશ છે. નવાબ જમીલ શમ્સ કોઇને જફર સમજી ઘોંટાળો કરે છે એમ સમજી તેના મનનું સમાધાન કરવા લઇ જાય છે. એટલામાં જમીલા પોતાના ધણીને શોધવા અવી પુગે છે અને જફર (દીલારા)ને જાફર સમજી પોતાને ઘેર લઇ જવા માંગે છે. નવાબ જમીલ જમીલાને મોઢેથી ઝફરે તેણીની સાથે લગન કર્યાં છે એમ સમજી જફર (દીલારા) ઉપર ધીટકાર નાંખે છે. એટલામાં જાફર આવી પુગે છે અને ખરો ભેદ જાહેર થતાં જાફર અને દીલારા ભાઇ બહેન તરીકે લાંબી મુદતનાં છુટાં પડેલાં. પાછાં એકમેકને ઓળખી કાઢી મળે છે . નવાબ જમીલ દીલારાને ઓળખીને તેના સાથે લગન કરવા તૈયાર થાય છે.

સીન બીજો—અબદુલ કરીમ પોતાનાં ગરીબ ઘેરમાં એક ઉમરાવજાદીને ખોટાં નામ હેઠળ પરણી લાવેલો હોવાથી ખરો ખુલાસો કરવાની તૈયારી કરે છે. એટલામાં ઐયારા આવી પુગી તેને તેની ચાલ માટે ઠપકો આપે છે અને વાતચીત ઉપરથી એકમેકનો ખરો ભેદ જાહેર થતાં બંને પોતાના અસલ માલેકને ઘેર નોકરી રહેવા જવા તૈયાર થાય છે.

સીન ત્રીજો—નવાબ જમીલ અને દીલારા તથા જાફર અને જમીલાના લગનની ખુશાલી. અબદુલ કરીમ અને ઐયારા આવી પુગી પોતપોતાના માલેક પાસેથી હસીખુશીમાં માફી મેળવી પાછાં નોકરીએ રહી જાય છે.

—સમાપ્ત.—

બનામે જહાંદાર જાંઆફરીં.

ભૂલ ભુલઇયાં.

દીલારા— ૧

પ્યારા નામ નીરંજન રખ તુ પત
સુલતાન જગત કીરતાર
સકલ રાજન બરનન ધન ધન—પ્યારા.
હમરી ગત સંવાર અબ તુહી કીરપા નીધાન,
નામ તેરા જગત નાથ દુઃખ ભંજન—પ્યારા.

લશકર—

ચલો જંગ કરેં ન દીરંગ કરેં દીલ તંગ કરેં
મીલ દંગ કરેં સબી સંગ કરેં ચલો યારો સારો
મારો મારો છાપા મારો ઘાત કરો સબી સંગ કરેં—ચલો.
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દીખાએં યારો
સીપાહગરી દીલાવરી દીખાએં હાં હાં હાં હાં
કામસે નામ હય યાર, ઈધર ઉધરસે ભરકે કીસે
જરસે હમ શીરં

જાફર— ૩

બદ કીસમતીસે હો ગએ સામાં નએ નએ
હાસીલ કીએ હંય હસરતો અરમાં નએ નએ
ગુરબતમે સએરે લાગલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સહેરા નએ નએ હય બીયાબાં નએ નએ
કરતા હું કદ્ર અપને દીલે લખ્ત લખ્તકી
પએદા કીએ હંય લાઅલે બદખશાં નએ નએ

દીલારા ને જાફર— ૪

મન પરદેસી છાંડ ચલે
બન બન ભટકત હાએ હાએ અબ કબલગરીરકર આનાજી
છોડ નગર અબ જાગ પાએ. તો,
હરસે ધીયાન લગાના—છાડ ચલ.

સાંધાવાલા— ૫

માલા મુંબઈલઃ બનયચા ટીકીટ કાઢુન કાવ દેઈના
આલા ખંડાલ્યા ઘાટ તીથ ગાડી હોતી ટાટ

આતા બેગદાતુન ગાડી કાવ જાઇના
માજી મવાલ્યાચી રાધા કાશી બોપચ્ચા દુધા
ગોરે માલ દેના તન રાહીના.

ડ્રાપ સીન.

જાફ્ફર— ૬

દુખવા સહા નહી જાએરે દાવરા મોસે
નીર તીર પીર બસે ધીર જીયા જાએ ગે
ર હાલમે હય યે એકરારી
હર રંગમે તર્જે આહો જારી
આસાન હોં મુશકીલ હમારી
કર અપના જતાએ બારી—અરે હાય હાય હાય મેસે

શાફ્સ— ૭

હાફીજ ખુદા રહે માલી ચાસાજીકી
હોં પુરન સબ બતીયાં મગન મગન દીન રતીયાં
કારદેગાર હરદમ દુખ ટારે ઇધર ઉધર ખતર
નકર, કામસે કામસે દામસે ખુશી હાં.

વફાદાર— ૮

દી દાર યાર છએલાસે નયનાં લગાએગે
નયનાં લગાએંગે સયનાં લગાએંગે
યાર મેરા આલા જોબન મેરા બાલા
સુરત મોરે સૈંયાંકી મનકો ન ભાએરે
બાન મોરી ભોલી ઉમર મોરી કઓલી
અબ આંખમાર ગબરૂસે નયનાં લગાએંગે

વફાદાર — ૯

વારી જાવરે સાંવરીયા તોપે વારનારે
તન મન ધન સબ તોપર વારૂં
ઘર દર જર સબ તોપે નીસારૂં
કબતક કાતીલ બનકર ખંજ મારનારે

અવઇયા— ૧૦

હમે દમ દેકે સઓતન ઘર જાના
સઓતન ઘર જાના બએરન ઘર જાના
છુરી કાસ લુતફસે ફેરી ગલેપર અપને બીસમીલકે
જો હોતા બસ મેરા તો ચુમ લેતી હાથ કાતીલકે

ઉલફતકા મજા જબ કોઇ મર જાએ તો જાએ
૧૦૮૮૭૭ એહ દર્દ સર અએસા હએ કે સર જાએ તો જાએ
તેરી ગલીકે સઓ સઓ ફેરે
તુમ ન રૂઠો ચાહે રૂઠે જમાના

કંચની— ૧૧

કુએ પાની ન જઇઓ
નજર લાગેરે—નજર લાગેરે
કુએ પાની—
મંય જલ જમનાં ભરનકો ગઇથી—
દેખ ઝલક તુરત ભાગીરે—
કુએ પાની—

કંચની— ૧૨

ઘટ છાંડો સાંવરીયા ભરૂં રી
ગઇથી બજરીયા લે આઇ હલદી
મોરે બાલે જોબનવા પે છાઇ જરદી
ગઇથી મંય પનીયા બીમારી ડગરી
મુએ ચાતુર તુરકવાને ફોડી ગરી

અ૦ કરીમ— ૧૩

સબ ઘર પાગલ સબ ઘર પાગલ સબ ઘર દીવાના
અન્દર પાગલ પાગલ ચક્રરમે આના
નૌકર પાગલ ચાકર પાગલ કીસકા ગમખાના
સબમે અબદુલ કરીમ દાના
યા ખુદા કયા હુવા ગજબ, યા ખુદા પાગલ હય સબકે સબ
કયા કરના મેરે મઓલા, હંય પાગલ આલા અઓલા
અબ ખૂન હમારા ખવલા, છુટા પીના ખાના
આગ લગાઓ તુમ દરદર ફીરના હો મ
સબમે અબદુલ કરીમ દના.

ડ્રોપ સીન.

સહેલીયાં— ૧૪

છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ નાચત ગતઅત
બાજત તાલ
રૂમ ઝુમ ધુમ ધુમ ધુઘરૂ કરત ધુમ તાતત થઇ તાત
સુનદર ચાલ
નયન તુમ્હારે હંય મતવારે રયનસે કારે અય જાની

સયનકે ભાલે ખૂબ નીકાલે ઢંગ નીરાલે હાસાની
તત રંગ તક તક ધીધી કીટ ધીધી ધીધી કીટ
ધીલાંગ તકથોતકટ ધીકટ તક તક તક તક તક તક ધીલાંગ
ધીલાંગ તક ગાધી ગીન થઈ.

સહેલીયા— ૧૫

સુન પ્યારી મોહેના બતીયાં હમરી દીલ જાનાંસે લગાના
શરમાના કયું ભલા
હંય યેહ અખીયાં પ્રેમ ચખીયાં સબ સખીયાં વારીયાં
ઢબ યેહ સારી છબ ન્યારી હય પીયારી પીયારીયાં.

જમીલા ને સહેલી— ૧૬

જાઓજી જાઓ ન નખરે દીખાઓ લો બીચકારી જાન
બીચારી કયસી હયગી નન્ની ભોલી ભાલી
અયસે દે દમ દામમે લાનેવાલે દેખે ભાલે
હમ નહી હરગીજ જાનેવાલે બનતી હોજી કયું નાદાન
બરબાદ ન કર નાશાદ નકર આજાદ જો વોહ એજા જમેં હય
જલ્લાદ ન હો સૈયાદ ન હો, બેદાદ યેહ કયું આંદા જમે હએ

જમીલ — ૧૭

જો પીયા આએના મોમે સહા દુખ જાએના
જીયા જાએ જરાએ સતાએ જીયા
મુજકો માઅલૂમ ન થા પહેલા લગાના દિલકા
મેરે પહેલુમે હમેશા થા ઠીકાના દિલકા
યાદ આતા હય ખુશીકા વોહ જમાના દિલકા
અબ તો મુશકીલ હય મેરે કાબુમે આના દિલકા
જાન લેજાતા હય કમબખ્ત એહ જાના દિલકા
સુખ પાએના દુખ જાએના કુછ ભાએના

સહેલી— ૧૮

છએલા સુન્દર લેના સુન્દર થમ થમ જા
ન જાના બહક કર ધીકરા ધડ કર સરપર ચહકકર મત ઈતરા
એજી જવાન દેખો જરા
મેરી મુઠીમેં કયા કુચ્છ ભૂલે ભાલે હો કયા ભોલે ભાલે હો
ગુનમે નીરાલે હો સોચો. જરા

જફ્રુર (દીલારા) ને સહેલી--૧૯

જાજા જાજા સુન્દર દીવાની અયસે નખરે ન કર જા
વાહવા વાહવા
જાજા દીવાની કયસી ઠાની
બાર બાર હઠીલી નાર હમસે દમસે કરતરાર-જાજા
એજી સંવરીઆ લેલો સુન્દરીઆ નખરે અબ ન દીખાઓ
આહા આહા આહા આહા.

જફ્રુર (દીલારા)ને સહેલી—૨૦

બડે જગ સરવર સુલતાન જફ્રુર
મેરે સરપર નએશાર કર લશ્કર
ભીડ કર કમતર મતકર ખટકા
નટખટ હરદમ કરે લટકા
હરદમ મલાલ ડાલો દિલસે નીકાલ મેરે
જીકા જંજાલ નહો પયગામો બડે ઘરકા
અગર હય જફ્રુર નામી
એ નાદાની કયસી ઠાની
યે નીશાની હય લેજાની
ઝગડા નકર એ લે નટખટ જા--બડે

અઇયારા ૨૧

ચમકત તન ચટક મટક લટકસે ચલત જાની ચલત
ફીરત જાની
સુનદર સુંદર સુઘડ નાર, કરત કરત સોલા સીંગાર
અકડ ફુબન જોબનપે તન જીયરા હરત જાની
શબાબ આતેહી હંગામે અયરા હુર આયા
નીસાર હોનેકો આરીજપે મેરે નુર આયા
ખીઆલ દીલમે જફાઓકા બેકુસુર આયા
હજાર નાજસે કહેતાં હુવા ગુરૂર આયા
અય મરતે નાજ યેહ ખાદિમ તેરે હુજુર આયા
મચલ મચલ ચલત ડગર કુચલકે દીલજાની—અકડ.

અ૦ કરીમ ને અઇયારા— ૨૨

તેરી મેરી જોડી બની
પીયા પ્યારેપે જાઉં નીસાર સુંદર જીયા પ્યારે આજા
મંય વારી
મેરી જાનં નયનાંસે નયનાં લડાઓ

મુઝે બારીસી સાડી દીલા લારે જીસમે ગોટા કીનારી મસાલા
તુઝે બારીસી સાડી દીલાદુ મંય જીસમે ગોટા કીનારી મસાલા
હો આલા સુનદર દીલબર મનહર જાન
આ૦ કરીમ— ૨૩
અરે હાં હાં દીવાના બનાઉંગા
હટ હટ મરદક કે ધપ્પે લગાઉંગા
ચલા જાએ બચા નહી મારૂં નચા
આલા દાણુ તેરા અભી ડાલુ ચચા
અરે હાં હાં મદારી નચાંઊગા નાચ
નાચ બેટા નાચ બેટા નાચ બેટા નાચ
એક દો તીન ચાર પાંચ બેટા નાચ
બેટા તુઝે મંય બંદર બનાઉંગા—હટ
આબા૦ક૦ સહેલીઓ— ૨૪
અએસી કએસી ઘોકા ઘડી, સરપર આફત હએ પડી,
કએસી પડી, કીસપે પડી,
બોલો જરી બેખબરી
ઘર દર તજ લેકર જર સરપર ગમ વાએ વાએ
જીનેસે બે લાગ ગઇ—કયા
આગ ગઇ હાએ દાએ
મન્તર ચલ વોહ ચંચલ ઘરમે નીકલ હાએ
કએસી બડી, દીલકી કડી, દેખે જરી, દુખમે પડી,
ઘમસે કહાં કુદ પડી,
આ.દે.ર— ૨૫
અરે હાં આલમમેં ઘુમે સબ દુશવારીયા હમને ગુજારીયાં
દરદકી દારૂ કરને
બખ્તકી ખુબીયાં, જલ જ ડુબીયાં વતનસે છુટે ઘરસે
આફ.રને જમીલા— ૨૬
તોસે લાગી નજરીયા ઝટપટ ચલો સાંવરીયા
કયસી ફેરી બીસારી ખબરીયા
કયસી પાગલ ચેહ સારી નગરીય
આવોજી આવોજી લગન લગાઓ.
ચલો જલદી સંવારો સજરીયા
આઓ છબીલે સાજનવારે
ચલ ચલ પીયારી તોરી બારી ઉમરોમ.

મઈયારા— ૨૭
કાંપે જીયરા મોરા કાંપે જીયરા મોરા કાંપે જીયરા તન
થર થર થર થર લરજત હાએ
જાને મઓલા મેરા જાને મઓલા—કાંપે
અરે હાય મંય કયા કરૂં જાન ચલી મંય તો મઓતકે
દેશ મેહમાન ચલી ટુટી હય આસા
નીરાસ જીયા હાય હાય.

અદયારા— ૨૮
મેરી હસતી મીટી હાય કયસી એકસા
અય પરવરદીગાર મય કીસ દુખમે હું ફંસી
અય મઓલા તુ અઓલા તુ દાદગર
હય બરતર તું સરવર તું—મેરી હસ્તી.

જાફર— ૨૯
ફીરતા ભટકા કયા સર પટકા
નાગન લટમે અટકા હું
દેખા ખટકા ઝટપટ સટકા
પુરા અપની હટકા હું
મીલી વોહ પ્યારી બાદે બહારી
બાગે નસીબમેં ગુલ ખીલે ન્યારે
દીલ મીલ સારે ખુશ રહે
જાનકા શાનમે ધરધની બનું
દીલ ગની ચેહી મન ઠની
બનકર દુલા મંય ઝટ નટ ખટકા

જમીલા— ૩૦
બાંકે સઇયાંકો કયસો લુંભાએ લીયો હાં
મેરી ન્યારી દીલદારી સજનપર વારી વારી બાર બાર
પ્યારી જઇયાં—બાંકે સઇયાં
પુર બહાર હું ગુલ્ર ઓ જાર હું તરાહદાર હું મંય નીગાર હું
શાદમાનહું દીલસીતાન હું આલીશાન હું જાંનીસારહું
કરકે નાજ અબ દીલબર પરહાં
હરદમ મટકત લટકત ચલતહું

ડ્રોપ સીન.

અ૦ કરીમ ને અઈયારા-- ૩૧

સુન દીલબર સુંદર જાન જાન
સબ તન મન ધન કુરબાન જાન
પડી જો નજરીયા તું મેરી સુંદરીયા જોબન ભરી
મદમાતી ગુજરીયા-
મીલકે સાંવરીયા ચલેંગે બજરીયા
ચમક દમક રંગ લાએંગે જરદરીયા લે દુંગા જીહાં
મંય ઘોડા ગાડી લેદુંગા-જીહાં મંય બાગો બાડી
લેદુંગા જીહાં
મય મીઠી તાડી લેદુંગા-જીહાં.

સહેલીઓ-- ૩૨

રંગરલીયાં કરગુઈયાં ફુલવરીયાં પ્યારીયાં રંગરલીયાં
થુન થુન નગ નગ જગત નગ નગ થરકી જગત કુક થરકી
કુંજે રંજ કુંજે રંજ કુન્જે ધાધા-રંગ રલીયા
પ્યારા પ્યારા સમા આયા પાયા ન્યારા સારા દીલ જાની
મીલે ગલ ખીલે--રં

૩૩

લો મુલસે ભરલો ગુલાબીયા શીગુફે વો ખીલાવો
નીશાતોંકી બહાર છાઈ ખુશીકે રંગ ઉડે ગમકો ભુલાવો
ઓ સાકી જમાદે ફાગ અય ! કી હો બહારેં
મિટાદે દિલસે ગમકો છાએ રાગ
રહે અયશોંકા દીલમેં લાગ આંખોમેં
છાએ ખુશીકી હરદમ બહાર-લો

અઇયયારા-- ૩૪

મંય બાજ આઈ દિલકે લગાનેસે
મોહે સંગ લીઓ છયલા બહાનેસે-મય બાજ આઇ
આજ ફીર અપનાં ગયા વક્ત મુઝે યાદ આયા
જેરે દીવાર કોઇ આશક નાશાદ આયા
દિલ ચુરાનેકો વોહી બાનીએ બેદાદ આયા
મંય તો અઇયાર થી એક મેરાભી ઉસ્તાદ આયા
મીલનેકો આઇ ગુઇયાં સાજનકો લાઇ
લગી મેરી મેહેનત ઠીકાનેસે-મંય બાજ આઇ

સ મા સ.